

สรุปผลการวิจัยและขอเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความคงอยู่ของการรู้หนังสือของผู้จบการศึกษาจากโครงการแก้ไขการไม่รู้หนังสือแบบเบ็ดเสร็จไปแล้วเป็นเวลา 3 ปี โดยเปรียบเทียบกับความคงอยู่ของการรู้หนังสือของผู้จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และศึกษาว่าที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้านจะมีอิทธิพลต่อความคงอยู่ของการรู้หนังสือของผู้จบการศึกษาจากโครงการแก้ไขการไม่รู้หนังสือแบบเบ็ดเสร็จและผู้จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หรือไม่

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือผู้จบการศึกษาจากโครงการแก้ไขการไม่รู้หนังสือแบบเบ็ดเสร็จจังหวัดลำปางและจังหวัดแพร่ เมื่อปีการศึกษา 2514 จำนวน 140 คน และผู้จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำปางและจังหวัดแพร่ ในปีการศึกษา 2514 จำนวน 140 คน

การรวบรวมข้อมูล ใช้แบบสอบถามภาษาไทยและวิชาเลขคณิตที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเที่ยงภายใน (Reliability Coefficients) เป็น 0.74 และ 0.85 ตามลำดับ แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยคำถามวิชาละ 30 ข้อ ใช้เวลาสอบวิชาละ 45 นาที

การวิเคราะห์ข้อมูล หาดความคงอยู่ของการรู้หนังสือ ความรู้วิชาภาษาไทยและวิชาเลขคณิตของผู้จบการศึกษาจากโครงการแก้ไขการไม่รู้หนังสือแบบเบ็ดเสร็จ ผู้จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่อยู่ในถิ่นที่มีกับถิ่นที่ไม่มีที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน โดยการกำหนดค่าเฉลี่ยร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบกันด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบมี 3 ตัวประกอบ (2 x 2 x 2 Factorial Design) คือประเภทการศึกษา ที่อ่านหนังสือพิมพ์ และวิชา ตามลำดับ

ขอคนพบ

1. ความคงอยู่ของการรู้หนังสือของผู้จบการศึกษาจากโครงการแก้ไขการไม่รู้หนังสือแบบเบ็ดเสร็จ กับผู้จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 45.78 และ 50.55 ตามลำดับ

ถ้าแยกพิจารณาแต่ละวิชา ผู้จบการศึกษาจากโครงการมีความรู้วิชาภาษาไทยและ เลขคณิต เป็นร้อยละ 45.60 และ 45.93 ส่วนผู้จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความรู้วิชาภาษาไทยและ เลขคณิตคิดเป็นร้อยละ 48.67 และ 52.43 ตามลำดับ

2. ความคงอยู่ของการรู้หนังสือของผู้จบการศึกษาจากโครงการต่ำกว่าผู้จบชั้น ประถมปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3. ความคงอยู่ของการรู้หนังสือของผู้ที่อยู่ในถิ่นที่มีกับถิ่นที่ไม่มีที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำ หมู่บ้านคิดเป็นร้อยละ 53.45 และ 42.88 ตามลำดับ ถ้าแยกพิจารณาตามประเภทการ ศึกษา ผู้จบการศึกษาจากโครงการในถิ่นที่มีกับถิ่นที่ไม่มีที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้านมีความ คงอยู่ของการรู้หนังสือร้อยละ 52.70 และ 38.83 ส่วนผู้จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในถิ่นที่มีกับถิ่น ที่ไม่มีที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้านมีความคงอยู่ของการรู้หนังสือคิดเป็นร้อยละ 54.18 และ 46.90 ตามลำดับ

4. ความคงอยู่ของการรู้หนังสือของผู้จบการศึกษาทั้งสองประเภทที่อยู่ในถิ่นที่มีที่อ่าน หนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้านสูงกว่าผู้ที่อยู่ในถิ่นที่ไม่มีที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้านอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .001

5. ไม่มีปฏิกริยาร่วมระหว่างประเภทการศึกษา การมีที่อ่านหนังสือพิมพ์และวิชา ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ขอคนพบที่ยอมรับสมมุติฐานของการวิจัยดังนี้คือ

ผู้จบการศึกษาจากโครงการมีความคงอยู่ของการรู้หนังสือต่ำกว่าผู้จบชั้นประถม ปีที่ 4 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้จบการศึกษาจากโครงการใช้เวลาเรียนเพียง 6 เดือน ซึ่ง น้อยกว่าผู้จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ต้องใช้เวลาเรียนอย่างน้อย 4 ปี จึงทำให้ผู้จบการศึกษาจาก โครงการมีทักษะในการอ่านเขียนและคิดเลขน้อยกว่าผู้จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ความคงอยู่ของการรู้หนังสือของผู้จบการศึกษาจากโครงการในถิ่นที่มีที่อ่าน หนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้านสูงกว่าผู้อยู่ในถิ่นที่ไม่มีที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน และความ คงอยู่ของการรู้หนังสือของผู้จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในถิ่นที่มีที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้านสูงกว่า

ผู้อยู่ในถิ่นที่ไม่มีที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน

จากข้อค้นพบดังกล่าวแสดงว่า ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้านอาจมีส่วนช่วยให้ความคงอยู่ของการรู้หนังสือของผู้จบการศึกษาจากโครงการและผู้จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 คีซัน และจากร้อยละของความคงอยู่ของการรู้หนังสือของผู้จบการศึกษาจากโครงการในถิ่นที่ไม่มีที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้านเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 38.83 เป็นร้อยละ 52.70 ในถิ่นที่มีที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้านซึ่งเพิ่มขึ้นมาอีกร้อยละ 13.87 ในขณะที่ผู้จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 46.90 เป็นร้อยละ 54.18 คือเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.28 จะเห็นว่าร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผู้จบการศึกษาจากโครงการเพิ่มมากกว่าส่วนที่เพิ่มของผู้จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แสดงให้เห็นว่าที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้านมีส่วนช่วยให้ความคงอยู่ของการรู้หนังสือของผู้จบการศึกษาจากโครงการเพิ่มขึ้นมากกว่าผู้จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เป็นดังนี้อาจจะเป็นเพราะผู้จบการศึกษาจากโครงการ เป็นผู้ใหญ่ออมมีประสบการณ์ ภูมิลำเนาและความพร้อมในการหาความรู้ติดตามข่าวสารบ้านเมืองมากกว่าผู้จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

โครงการแก้ไขการไม่รู้หนังสือแบบ เบ็ค เสรีจ เป็นโครงการหนึ่งที่มีส่วนช่วยแก้ปัญหาของชาวชนบท เนื่องจากวิธีการสอนที่ให้โอกาสนักศึกษาหาทางแก้ไขปัญหาที่ตนกำลังประสบโดยตรง เกี่ยวกับความเป็นอยู่และสภาพชีวิตประจำวันของผู้เรียน การอ่านออกเขียนได้เป็นเพียงส่วนหนึ่งของโครงการ เท่านั้น และเพื่อป้องกันการลืมหนังสือพร้อมกับส่งเสริมความรู้ของผู้จบการศึกษาไปแล้ว กองการศึกษาผู้ใหญ่ได้จัดโครงการที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้านขึ้น จากผลการวิจัยพบว่า ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ความคงอยู่ของการรู้หนังสือของผู้จบการศึกษาจากโครงการเพิ่มขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะว่า

1. โครงการแก้ไขการไม่รู้หนังสือแบบ เบ็ค เสรีจ ที่ทดลองจัดขึ้นที่จังหวัดลำปางและจังหวัดแพร่ให้ผล เป็นที่น่าพอใจ จึงควรขยายโครงการดังกล่าวออกไปทั่วทุกภาคของประเทศ เพื่อให้ประชาชนได้รู้จักวิธีคิดหาทางแก้ไขปัญหาของตนและของท้องถิ่น และเป็นการแก้ไขปัญหาคาดการไม่รู้หนังสือของประชาชนให้หมดไปด้วย

2. การจัดที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้านให้ควบคู่ไปกับการจัดโครงการแก้ไขการไม่รู้หนังสือแบบ เบ็ค เสรีจ เป็นสิ่งที่มีคุณค่าควรแก่การสนับสนุน เป็นอย่างยิ่ง เพราะที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้านมีส่วนช่วยเพิ่มพูนความรู้และป้องกันการลืมหนังสือได้ และจากผลการวิจัย

พบว่า ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้านมีส่วนทำให้ความคงอยู่ของการรู้หนังสือของผู้จบการศึกษาจากโครงการแก้ไขการไม่รู้หนังสือแบบเบ็ดเสร็จเพิ่มขึ้นมาก จึงควรจัดให้มีที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้านทุกหมู่บ้านที่มีการจัดการสอนผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ

3. ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้านนอกจากมีส่วนช่วยทำให้ความคงอยู่ของการรู้หนังสือของผู้จบการศึกษาจากโครงการเพิ่มขึ้นแล้ว จากผลการวิจัยยังปรากฏว่าที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้านมีส่วนทำให้ผู้จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความคงอยู่ของการรู้หนังสือเพิ่มขึ้นด้วย ดังนั้นจึงควรจัดที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้านขึ้นทุก ๆ หมู่บ้านทั่วประเทศ เพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้และป้องกันการลืมหนังสือของประชาชนในชนบท

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

สำหรับผู้สนใจที่จะทำการวิจัยต่อไป ผู้วิจัยขอเสนอแนะดังนี้

1. ควรทำการวิจัยเพื่อหาความคงอยู่ของการรู้หนังสือของผู้จบการศึกษาจากโครงการแก้ไขการไม่รู้หนังสือแบบเบ็ดเสร็จในจังหวัดอื่น ๆ ทั้งที่มีและไม่มีที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน
2. ติดตามศึกษาความคงอยู่ของการรู้หนังสือของผู้จบการศึกษาจากโครงการกลุ่มเดียวกันว่า เมื่อจบหลักสูตรไปแล้วและหลังจากนั้นแต่ละปีจะมีความคงอยู่ของการรู้หนังสือเป็นอย่างไร
3. เปรียบเทียบความคงอยู่ของการรู้หนังสือของผู้จบการศึกษาจากโครงการแก้ไขการไม่รู้หนังสือแบบเบ็ดเสร็จที่มีความรู้ เติมต่างกัน วยต่างกัน และอาชีพต่างกัน
4. เปรียบเทียบผลการเรียนของนักศึกษาที่เรียนในสถานที่ต่างกัน เช่น เรียนในวัด หมู่บ้าน หรือในโรงเรียน
5. ศึกษาความคงอยู่ของการรู้หนังสือของผู้จบการศึกษาจากโครงการในถิ่นที่มีที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้านมาแล้ว 2 ปีกับ 5 ปี ว่าแตกต่างกันหรือไม่
6. เปรียบเทียบความคงอยู่ของการรู้หนังสือของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีพินความรู้ เติมต่างกันว่าจะให้ผลแตกต่างกันหรือไม่